

Vec C-707/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

30. december 2020

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania:

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

29. december 2020

Žalobca:

Gallaher Limited

Žalovaný:

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Predmet konania vo veci samej

Hlavnou otázkou v konaní vo veci samej je, či po niekoľkých po sebe nasledujúcich prevodoch nehmotného majetku (obchodných podielov a duševného vlastníctva) v rámci skupiny spoločností, ktorej dcérske spoločnosti sú usadené v Spojenom kráľovstve (v tom čase členský štát), inom členskom štáte a tretích štátoch, bezprostredné uloženie poplatku za prevod do zahraničia pre dcérsku spoločnosť so sídlom v Spojenom kráľovstve ako prevodcovi tohto majetku v jednom prípade priamo na jej materskú spoločnosť v inom členskom štáte a v druhom prípade na sesterskú spoločnosť v úplnom vlastníctve jej materskej spoločnosti so sídlom v EÚ, musí podľa právnych predpisov EÚ zahŕňať možnosť odkladu platby tohto poplatku, na ktorý by mala nárok dcérska spoločnosť so sídlom v Spojenom kráľovstve, ak by ostatné spoločnosti v skupine boli usadené tiež v Spojenom kráľovstve, a to za účelom poskytnutia primeraného prostriedku nápravy a odôvodnenia obmedzenia slobody usadiť sa a prípadne voľného pohybu kapitálu. Ak vzniká takéto právo na odklad, vnútroštátny súd žiada objasniť, ako by mal určiť povahu a to, ako uplatniť toto právo.

Predmet a právny základ návrhu

Sloboda usadiť sa a voľný pohyb kapitálu – Daň z kapitálových výnosov vyberaná z vnútro-skupinového prevodu obchodných podielov a obchodných značiek mimo daňovej jurisdikcie členského štátu – Právo na odklad platby pre tuzemské dcérske spoločnosti v rámci tuzemských skupín, ale nie pre prevody v rámci skupín so sídlom v zahraničí.

Tento návrh bol podaný na základe článku 267 ZFEÚ.

Prejudiciálne otázky

(1) Je možné odvolať sa na článok 63 ZFEÚ v súvislosti s vnútroštátnym právnym predpisom, akými sú Pravidlá prevodov v rámci skupiny, ktoré sa uplatňujú iba na skupiny spoločností?

(2) Ak by sa v súvislosti s Pravidlami prevodov v rámci skupiny vo všeobecnosti nebolo možné odvolať na článok 63 ZFEÚ, je napriek tomu možné sa odvolať na tento článok:

(a) ak ide o pohyby kapitálu z materskej spoločnosti so sídlom v členskom štáte EÚ na dcérsku spoločnosť so sídlom vo Švajčiarsku, v prípade, ak materská spoločnosť je úplným vlastníkom dcérskej spoločnosti so sídlom vo Švajčiarsku, ako aj v dcérskej spoločnosti so sídlom v Spojenom kráľovstve, ktorým bola uložená povinnosť úhrady dane?

- (b) ak ide o pohyb kapitálu z dcérskej spoločnosti so sídlom v Spojenom kráľovstve v úplnom vlastníctve uvedenej materskej spoločnosti na dcérsku spoločnosť so sídlom vo Švajčiarsku v úplnom vlastníctve tej istej materskej spoločnosti so sídlom v členskom štáte EÚ, keďže obe spoločnosti sú sesterskými spoločnosťami a nie je medzi nimi vzťah materskej a dcérskej spoločnosti?
- (3) Predstavujú právne predpisy, akými sú Pravidlá prevodov v rámci skupiny, ktoré ukladajú okamžitú daň z prevodu majetku zo spoločnosti so sídlom v Spojenom kráľovstve na sesterskú spoločnosť so sídlom vo Švajčiarsku (ktorá nevykonáva obchodnú činnosť v Spojenom kráľovstve prostredníctvom stálej prevádzkarne), v prípade, ak obe tieto spoločnosti sú dcérskymi spoločnosťami v úplnom vlastníctve tej istej materskej spoločnosti so sídlom v inom členskom štáte, za okolností, keď by takýto prevod bol daňovo neutrálny, ak by sesterská spoločnosť mala tiež sídlo v Spojenom kráľovstve (alebo by vykonávala v Spojenom kráľovstve obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne), obmedzenie slobody usadiť sa materskej spoločnosti podľa článku 49 ZFEÚ alebo prípadne obmedzenie slobody pohybu kapitálu podľa článku 63 ZFEÚ?
- (4) Ak by bolo možné odvolať sa na článok 63 ZFEÚ:
- (a) bol prevod obchodných značiek a súvisiaceho majetku z GL na JTISA, za protihodnotu, ktorá mala zodpovedať trhovej hodnote obchodných značiek, pohybom kapitálu v zmysle článku 63 ZFEÚ?
- (b) predstavovali pohyby kapitálu z JTIH na JTISA, jej dcérsku spoločnosť so sídlom vo Švajčiarsku, priame investície v zmysle článku 64 ZFEÚ?
- (c) vzhľadom na skutočnosť, že článok 64 ZFEÚ sa uplatňuje iba na určité typy pohybu kapitálu, je možné článok 64 ZFEÚ uplatniť za okolností, keď pohyby kapitálu možno považovať za priame investície (uvedené v článku 64 ZFEÚ) a zároveň aj za iný druh pohybu kapitálu, ktorý nie je uvedený v článku 64 ZFEÚ?
- (5) Ak by išlo o obmedzenie, pričom je nesporné, že obmedzenie bolo v zásade odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu (t. j. potrebou zachovania vyváženého rozdelenia daňových oprávnení), bolo obmedzenie nevyhnutné a primerané v zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej Únie, najmä za okolností, keď dotknutý daňovník dosiahol príjmy z predaja majetku, ktoré sa rovnajú celej trhovej hodnote majetku?
- (6) Ak došlo k porušeniu slobody usadiť sa a/alebo práva na voľný pohyb kapitálu:
- (a) vyžaduje právo Únie, aby sa vnútroštátne právne predpisy vykladali takým spôsobom, alebo vôbec neuplatňovali, tak aby sa poskytla GL možnosť odložiť zaplatenie dane;

- (b) v prípade kladnej odpovede, vyžaduje právo Únie, aby sa vnútroštátne právne predpisy vykladali takým spôsobom, alebo vôbec neuplatňovali, tak aby sa poskytla GL možnosť odložiť zaplatenie dane až dovtedy, kým sa majetok neprevedie mimo pod-skupiny, ktorej je spoločnosť so sídlom v inom členskom štáte materskou spoločnosťou (t. j. „na základe predaja“), alebo poskytuje primeraný prostriedok nápravy možnosť zaplatiť daň v splátkach (t. j. „na základe splátok“);
- (c) v zásade ak možnosť platenia v splátkach predstavuje primeraný prostriedok nápravy:
- i. je tomu tak len v prípade, ak vnútroštátne právo obsahuje takúto možnosť v čase predaja majetku, alebo je zlučiteľné s právom Únie, ak je možné takúto možnosť využiť prostredníctvom prostriedku nápravy po danom prevode (t. j. že vnútroštátny súd dodatočne prizná takúto možnosť uplatnením konformného výkladu alebo tým, že neuplatní právne predpisy);
 - ii. vyžaduje právo Únie od vnútroštátnych súdov, aby priznali prostriedok nápravy, ktorý v čo najmenšej možnej miere zasahuje do príslušnej slobody práva Únie, alebo postačuje, aby vnútroštátne súdy priznali prostriedok nápravy, ktorý je súčasne primeraný a v čo najmenšej miere sa odchyľuje od existujúceho vnútroštátneho práva;
 - iii. ako dlhé obdobie splácania sa vyžaduje; a
 - iv. je prostriedkom nápravy splátkový kalendár, podľa ktorého sa majú platiť platby pred dátumom kedy sa s konečnou platnosťou rozhodne o sporných otázkach medzi účastníkmi konania, že sú v rozpore s právom Únie, t. j. je potrebné, aby boli splátky splatné v budúcnosti?

Príslušné ustanovenia práva Únie

Článok 49 ZFEÚ (sloboda usadiť sa) a články 63 a 64 ZFEÚ (voľný pohyb kapitálu)

Príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva

Na rozdiel od režimov iných členských štátov, podľa ktorých musia byť hospodárske výsledky na daňové účely konsolidované na úrovni materskej spoločnosti so sídlom v tuzemsku (ďalej len „zásady daňovej jednoty/daňovej konsolidácie“), daňová úprava Spojeného kráľovstva vychádza z definície

skupiny¹, ktorá zahŕňa všetky spoločnosti bez ohľadu na miesto ich sídla, ktoré hlavná spoločnosť skupiny vlastní a ovláda. Na spoločnosti v tejto skupine, ktoré podliehajú dani z príjmov právnických osôb, sa potom uplatňujú rôzne daňové pravidlá. Každá z týchto spoločností si však zachováva samostatnú „identitu“ na daňové účely a daň sa vyrubuje a vymeriava na základe zisku dosiahnutého príslušnou spoločnosťou. Vnútro-skupinové prevody medzi spoločnosťami so sídlom v Spojenom kráľovstve sa podľa vnútroštátneho práva považujú za daňovo neutrálne bez ohľadu na skutočne dosiahnutý výnos.² V súlade s Dohovormi o zamedzení dvojitého zdanenia uzatvorenými Spojeným kráľovstvom sa tuzemský „poplatok za prevod do zahraničia“ uplatňuje vtedy, keď zdaniteľný majetok opúšťa daňovú jurisdikciu Spojeného kráľovstva.

§ 59D Taxes Management Act 1970 (zákon z roku 1970 o správe daní) stanovuje, že daň z príjmov právnických osôb je splatná 9 mesiacov po skončení príslušného účtovného obdobia a podľa § 87A tohto zákona sú úroky splatné tiež od uvedeného okamihu.

§ 2 European Communities Act 1972 (zákon z roku 1972 o Európskych spoločenstvách) vyžaduje, aby sa všetky vnútroštátne právne predpisy vykladali v súlade s právom Únie (ďalej len „konformný výklad“) alebo, ak to nie je možné, aby sa neuplatňovali.

Stručný opis skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Japan Tobacco Inc. (ďalej len „skupina GT“) zahŕňa celosvetovú skupinu spoločností, ktorej štruktúru tvoria viaceré medzičlánky materských a sesterských dcérskych spoločností usadených v rôznych krajinách, a to členských štátoch ako aj tretích krajinách.
- 2 V roku 2011 dcérska spoločnosť so sídlom v Spojenom kráľovstve (Gallaher Ltd, ďalej len „GL“) materskej spoločnosti (medzičlánku) so sídlom v Holandsku (JT International Holding BV; ďalej len „JTIH“) predala majetok predstavujúci duševné vlastníctvo, konkrétne obchodné značky, jednej zo svojich sesterských spoločností so sídlom vo Švajčiarsku (JT International SA, ďalej len „JTISA“) za trhovú cenu. Na úhradu kúpnej ceny poskytla holandská materská spoločnosť úver švajčiarskej sesterskej spoločnosti. Suma zodpovedajúca kúpnej cene, ktorá bola uhradená sesterskej spoločnosti v Spojenom kráľovstve, bola vrátená holandskej materskej spoločnosti najmä vo forme dividend, prostredníctvom reťazca (medzičlánkov) materských a dcérskych spoločností so sídlom v Spojenom kráľovstve.

¹ § 170 Taxation of Chargeable Gains Act 1992 (zákon z roku 1992 o zdanení zúčtovaného zisku) a kapitola 8 časti 8 Corporation Tax Act 2009 (zákon z roku 2009 o dani z príjmu právnických osôb).

² § 171 Taxation of Chargeable Gains Act 1992 (zákon z roku 1992 o zdanení zúčtovaného zisku) a § 775 Corporation Tax Act 2009 (zákon z roku 2009 o dani z príjmu právnických osôb).

- 3 V podstate v roku 2014 dcérska spoločnosť so sídlom v Spojenom kráľovstve previedla všetky obchodné podiely v jednej zo svojich dcérskych spoločností na materskú spoločnosť (medičlánok) so sídlom v Holandsku (ďalej len „predaj v roku 2011“).
- 4 Je nesporné, že prevody predmetného majetku boli vykonané z obchodných dôvodov, ktorých účelom nebolo vyhýbať sa daňovým povinnostiam a ktorými boli maximalizácia hodnoty obchodnej značky a zjednodušenie štruktúry skupiny.
- 5 Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Daňová a colná správa Spojeného kráľovstva, ďalej len „HMRC“) zodpovedá za správu a výber dane z príjmov právnických osôb v Spojenom kráľovstve. Podľa právnych predpisov o poplatku pri prevode do zahraničia týkajúceho sa výnosov a zisku dosiahnutých pri prevodoch majetku mimo daňovej jurisdikcie Spojeného kráľovstva, HMRC vydala rozhodnutia o oznámení čiastočného ukončenia daňového konania, a to 6. februára 2018, pokiaľ ide o obchodné značky a 17. júla 2018, pokiaľ ide o obchodné podiely, ktorými bolo rozhodnuté o výške okamžite splatných zdaniteľných výnosov a ziskov, ktoré dosiahla GL v príslušných účtovných obdobiach. GL podala proti týmto rozhodnutiam odvolanie na First-tier Tribunal (Tax Chamber) [Súd prvého stupňa (oddelenie pre daňové spory), Spojené kráľovstvo], ktorý rozhodol, že rozhodnutie týkajúce sa dane z prevodov obchodných podielov porušuje právo Únie, ale že rozhodnutie týkajúce dane z prevodu obchodných značiek neporušuje právo Únie. Proti tomuto rozsudku GL podala odvolanie, pokiaľ ide o zdanenie prevodu obchodných značiek a HMRC odvolanie, pokiaľ ide o zdanenie prevodu obchodných podielov, na Upper Tribunal (Tax & Chancery Chamber) [Druhostupňový súd (oddelenie pre daňové a majetkové spory), Spojené kráľovstvo], t. j. súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

Hlavné argumenty účastníkov konania vo veci samej

O otázke obmedzenia voľného pohybu kapitálu a/alebo slobody usadiť sa

- 6 Pokiaľ ide o prevod obchodných podielov v roku 2014, medzi účastníkmi konania je nesporné, že materská spoločnosť so sídlom v EÚ, JTIH, využila slobodu usadiť sa, a že dochádza k rozdielnemu zaobchádzaniu medzi touto spoločnosťou skupiny so sídlom v inom členskom štáte a tuzemskou spoločnosťou skupiny, a teda že došlo k obmedzeniu tejto slobody.
- 7 Pokiaľ ide o predaj obchodných značiek v roku 2011, HMRC tvrdí, že jedinou uplatniteľnou slobodou je sloboda usadiť sa a v dôsledku toho by nezávislé preskúmanie príslušných právnych predpisov z hľadiska voľného pohybu kapitálu bolo neopodstatnené.³ Uvádza, že sloboda usadiť sa materskej spoločnosti so

³ Vec C-196/04 Cadbury Schweppes plc/IRC, bod 32; Thin Cap, bod 33 a vec C-35/11 Test Claimants in the FII Group Litigation („FII 2“)

sídlom v EÚ nie je obmedzená, pretože sídlo alebo štátna príslušnosť spoločnej materskej spoločnosti sú irelevantné; sporný poplatok vzniká pri predaji majetku dcérskou spoločnosťou so sídlom v Spojenom kráľovstve sesterskej spoločnosti so sídlom v tretej krajine. GL tvrdí, že poplatok pri prevode do zahraničia znižuje atraktivnosť využívania slobody usadiť sa jej materskou spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte. GL subsidiárne tvrdí, že právo materskej spoločnosti so sídlom v Holandsku na voľný pohyb kapitálu bolo tiež neprimerane obmedzené. Na podporu tohto tvrdenia uvádza, že na účely voľného pohybu kapitálu nie je potrebné, aby sa oba ovládajúce obchodné podiely materskej spoločnosti so sídlom v EÚ nachádzali v členských štátoch. HMRC tvrdí, že nedochádza k obmedzeniu voľného pohybu kapitálu, pretože s dcérskou spoločnosťou so sídlom v Spojenom kráľovstve sa nezaobchádzalo menej priaznivo z dôvodu, že jej nepriama materská spoločnosť bola založená podľa holandského práva. Poplatok pri prevode do zahraničia by vznikol úplne rovnako, ak by holandská materská spoločnosť bola založená podľa práva Spojeného kráľovstva alebo mala sídlo v Spojenom kráľovstve. HMRC tiež tvrdí, že predaj obchodného majetku, ako sú obchodné značky, nie je pohyb kapitálu v zmysle článku 63 ZFEÚ, napriek tomu, že nie sú uvedené v nomenklatúre pohybov kapitálu⁴ ako priame investície.

O otázke odôvodnenosti obmedzenia

- 8 HMRC tvrdí, že akékoľvek obmedzenie je primerané a odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu, a to nevyhnutnosťou rovnomerného rozdelenia daňových právomocí. Tvrdí, že prejednávanú vec je možné odlíšiť od judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa poplatkov pri prevode do zahraničia z dôvodu, že na úrovni individuálnej zdaniteľnej transakcie nadobúdateľ skutočne dosiahol výnosy, keďže mu bola uhradená celá trhovú hodnota obchodných podielov a v dôsledku toho nevzniká problém likvidity odôvodňujúci odklad poplatku pri prevode do zahraničia. Okrem toho nešlo o reštrukturalizáciu, ale len o „jednoduchý prevod majetku z jedného subjektu na iný“. GL tvrdí, že na úrovni skupiny sa „nedosiahol žiadny významný“ výnos (teda prostredníctvom komplexného vnútro-skupinového finančného nastavenia úverov, cez ktoré bola poskytnutá suma kúpnej ceny podľa kúpnej zmluvy), takže sa uplatní odôvodnenie ohľadom likvidity, o ktoré sa opiera judikatúra Súdneho dvora týkajúca sa nevyhnutnosti zahrnúť možnosť odkladu.

Prostriedok nápravy

- 9 Aj keď účastníci konania nespochybňujú výšku poplatku, vznikol medzi nimi spor o tom, aký by mal byť vhodný prostriedok nápravy, ak uloženie poplatku za prevod do zahraničia predstavuje neodôvodnené obmedzenie. HMRC tvrdí, že takáto platba sa má odložiť takým spôsobom, že sa uhradí v splátkach, a to z dôvodu, že primeraným prostriedkom nápravy je taký prostriedok, ktorý v čo

⁴ Príloha I smernice Rady 88/361/EHS z 24. júna 1988, ktorou sa vykonáva článok 67 zmluvy (Ú. v. ES L 178, 1988, s. 5; Mim. vyd. 10/001, s. 10)

najnižšej možnej miere zasahuje do vnútroštátneho práva. GL sa v podstate domnieva, že primeraným prostriedkom nápravy je taký prostriedok, ktorý zasahuje do práva Únie v čo najnižšej možnej miere, teda je čo najmenej obmedzujúci vo vzťahu k porušenej slobode a že platba sa má odložiť až do predaja. HMRC tvrdí, že odklad až do úplného speňazenia prevodu by ohrozil účinnosť poplatku za prevod do zahraničia, keďže príslušný majetok by potom nepatrilo do jej daňovej právomoci. HMRC tvrdí, že čo sa týka odkladu splatnosti, primerané by bolo päťročné splátkové obdobie, spolu s úrokmi účtovanými v súlade s bežným vnútroštátnym režimom. V prejednávanej veci by bol poplatok z dôvodu odkladného účinku vnútroštátneho konania okamžite splatný, keďže od zdaniteľnej udalosti uplynulo viac ako päť rokov. GL v tejto súvislosti tvrdí, že ak má byť lehota pre akýkoľvek odklad účinným prostriedkom nápravy, musí smerovať do budúcnosti a mala by preto začať plynúť odo dňa konečného rozsudku v konaní vo veci samej.

Stručné odôvodnenie návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 10 Otázkou v konaní pred vnútroštátnym súdom je, či zdanenie prevodu obchodného podielu a obchodných značiek bez možnosti odkladu platby dane je v súlade s právom Únie, konkrétne so slobodou usadiť sa uvedenou v článku 49 ZFEÚ, pokiaľ ide o oba prevody, ako aj právom na voľný pohyb kapitálu uvedeným v článku 63 ZFEÚ, pokiaľ ide o prevod obchodných značiek. Ak je v rozpore s právom Únie, vnútroštátny súd pýta, či prostriedkom nápravy má byť zaplatenie dane v splátkach alebo po úplnom speňazení predaja.
- 11 Vnútroštátny súd sa domnieva, že nejde o prípad, ktorý by sa priamo týkal právnych predpisov, podľa ktorých by sa s vnútro-skupinovými prevodmi majetku zaobchádzalo z daňového hľadiska neutrálne, ak spoločnosti - daňovníkovi bola po prevode uhradená úplná trhovacia cena. Vec nastoľuje niekoľko skutkových scenárov, kedy je odôvodnene možné mať rozdielne názory na zásadné otázky práva Únie, ktoré sú rozhodujúce pre rozhodnutie a ktoré sa môžu uplatniť nad rámec konkrétnych okolností tejto veci. Otázky (1) až (4) sa týkajú výlučne prevodu obchodných značiek, najmä z hľadiska voľného pohybu kapitálu, ako aj vzájomného pôsobenia medzi touto slobodou pohybu a slobodou usadiť sa [otázka (3)]. Otázky (5) a (6) sa týkajú primeranosti poplatku za prevod do zahraničia vo vzťahu k obom prevodom majetku.
- 12 Nový prvok pri prevode obchodných značiek v roku 2011 spočíva v trojstrannej situácii, v ktorej materská spoločnosť tvrdí, že jej sloboda založiť dcérsku spoločnosť v inom členskom štáte je obmedzená poplatkom za prevod do zahraničia uplatňovaným na prevod medzi takouto dcérskou spoločnosťou a jednou z jej sesterských spoločností, ak sú obe sesterské spoločnosti v úplnom vlastníctve materskej spoločnosti. Na základe prístupu porovnania skutkových okolností použitého v rozsudku C-418/07, okamžitý poplatok za prevod do zahraničia podľa vnútroštátneho práva údajne prinajmenšom spôsobuje menšiu atraktivnosť využívania slobody usadiť sa materskej spoločnosti so sídlom v inom

členskom štáte. Na túto vec sa má údajne uplatniť rozsudok Súdneho dvora vo veci C-524/04, „Thin Cap“, v ktorom rozhodol, že sloboda usadiť sa je obmedzená limitmi týkajúcimi sa odpočítateľnosti úrokov v prípade, ak (1) úvery boli poskytnuté materskou spoločnosťou v EÚ dcérskej spoločnosti v Spojenom kráľovstve, alebo (2) úvery boli poskytnuté inou dcérskou spoločnosťou materskej spoločnosti v EÚ. Na základe tej istej judikatúry sa však možno domnievať, že držba ovládajúcich obchodných podielov neurčuje, ktorá sloboda je uplatniteľná, ale to, či sa posudzované ustanovenia právnych predpisov zameriavajú na vzťahy v rámci skupiny; právne predpisy zamerané na skupinu sa týkajú slobody usadiť sa a nie voľného pohybu kapitálu.

- 13 Pokiaľ ide o otázku, či „obchodné značky“ sú na účely slobody pohybu „kapitálom“, možno ich považovať za „vytvorený majetok“, ako ho interpretoval Súdny dvor v rozsudku vo veci C-182/08⁵ alebo že sa týkajú skôr predaja obchodného majetku než by boli finančnou transakciou (rozsudok v spojených veciach C-286/82 a C-26/83⁶).
- 14 Pokiaľ ide o primeranosť poplatku za prevod do zahraničia, údajne sa najmä v rozsudkoch vo veciach C-371/10, „National Grid“, C-164/12, „DMC“ a C-657/13, „LabTec“ uvádza, že je primerané, aby si členský štát určil výšku dane v čase prevodu majetku mimo jeho daňovej právomoci, ale okamžité uloženie poplatku za prevod do zahraničia bez možnosti odkladu jeho platby je neprimerané. Je však možné tvrdiť, že odôvodnenie odkladu v existujúcej judikatúre, teda nevýhody likvidity pre spoločnosť - daňovníka, sa v prejednávanej veci neuplatní, pretože majetok sa predal za jeho trhovú hodnotu.

⁵ Glaxo Wellcome GmbH & Co. KG/Finanzamt München II, body 42 a 43.

⁶ Luisi and Carbone/Ministero del Tesoro, body 20 až 22.